

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 2Co/62/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8721201296
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 02. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mariana Muránska
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2024:8721201296.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Mariany Muránskej a sudcov JUDr. Evy Šofrankovej a JUDr. Martina Barana v právnej veci žalobkyne E. R., nar. XX.XX.XXXX, bytom H. - J. J., S. XXXX/X, zastúpenej Mgr. Róbertom Liškom, advokátom so sídlom v Poprade, Štefánikova 882/39, IČO: 42 084 857, proti žalovanému D. R., nar. XX.XX.XXXX, bytom J. T. XX, zastúpenému Beňo & partners advokátska kancelária, s. r. o., so sídlom Poprad, Námestie sv. Egídia 93, IČO: 44 250 029, o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov s prísl., o odvolaní strán sporu proti rozsudku Okresného súdu Poprad zo dňa 07.02.2022 č.k. 20C 22/2021-73, jednohlasne taktó

rozhodol:

Potvrďuje rozsudok.

Nepriznáva stranám náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie určil, že z vecí patriacich do bezpodielového spoluvlastníctva manželov pripadá do výlučného vlastníctva žalobkyne, ako aj do výlučného vlastníctva žalovaného suma po 3.857,59 eur. Žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobkyni sumu 3.152,09 eur do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Žiadnej zo strán náhradu trov konania nepriznal a stranám uložil povinnosť spoločne a nerozdielne nahradiť trovy štátu v rozsahu 100 %, o ktorých sa rozhodne samostatným uznesením.

2. Súd prvej inštancie pri rozhodovaní veci poukázal na ust. § 143, § 146, § 148, § 149 a § 150 Občianskeho zákonníka. Uvedol, že nakoľko medzi stranami nedošlo k dohode o vyporiadaní BSM, s prihliadnutím na obsah vykonaného dokazovania, vykonal vyporiadanie podľa zásad uvedených v § 150 Občianskeho zákonníka. Vzal do úvahy hodnotu stavebných materiálov použitých na rekonštrukčné práce a prístavbu domu, ktorý je vo výlučnom vlastníctve žalovaného s tým, že ide o hodnotu určenú znalcom a mal za to, že pri oceňovaní veci tak hnutelných, ako aj nehnuteľných, patriacich do vyporiadavaného BSM sa vychádza zo stavu veci ku dňu zániku BSM a scény v čase, keď dochádza k vyporiadaniu. Zdôraznil, že v sporovom konaní súd nemá povinnosť ani právo upozorňovať účastníkov na nedostatočné dôkazy, prípadne chýbajúce dôkazy a navrhopovať im predloženie takých dôkazov, ktoré dostatočne podporia ich tvrdenia. Takýto postup súdu by bol v rozpore nielen s článkom 8 CSP, ale aj so zásadou rovnosti účastníkov konania. Zdôraznil, že dokazovanie v občianskom procesnom práve je v sporovom konaní založené na prejednávacej zásade, ktorá je vyjadrená v článku 8 CSP, sporové konanie ovládané touto zásadou je chápané tak, že tvrdiť skutočnosti a navrhopovať dôkazy je vecou účastníkov. Aby mohla žalobkyňa so svojou argumentáciou v sporovom konaní uspieť, musí k svojim skutkovým tvrdeniam navrhnuť také dôkazy, z ktorých by súd mohol po ich vykonaní a zhodnotení dospieť k záveru, že má právo, ktorého sa vo veci domáha. Hodnotu masy BSM, čo sa týka aktív, súd prvej inštancie určil ako hodnotu použitého materiálu s tým, že podľa znalca mal predstavovať na vykonané stavebné

práce do nehnuteľnosti, ktorá je vlastníctvom žalovaného, v sume 7.706 eur a do týchto aktív BSM patrí aj zostatok účtu v sume 9,19 eur. Od zistenej hodnoty súd prvej inštancie z podielu pripadajúceho na žalobkyňu odrátal sumu žalovaným uhradeného záväzku voči J. 1.411 eur v 1/2 -vici. S prihliadnutím na uvedené skonštatovať, že vyrovnávací podiel, na ktorý má žalobkyňa nárok od žalovaného, predstavuje sumu 3.152,09 eur, keď zároveň súd prvej inštancie v tejto súvislosti poukázal na spôsob výpočtu tohto vyrovnacieho podielu. O trovách konania strán sporu rozhodol súd prvej inštancie postupom podľa § 255 ods. 2 CSP.

3. Proti tomuto rozsudku podali odvolanie obe strany sporu. Pokiaľ ide o žalovaného, tento navrhol rozhodnutie súdu prvej inštancie zrušiť a vyporiadať BSM účastníkov s ohľadom na jeho argumentáciu. Zdôraznil, že po rozhodnutí dovolacieho súdu bola vyriešená jediná zostávajúca právna otázka, a to možnosť ocenenia práce rodinných príslušníkov do BSM. Túto otázku dovolací súd jednoznačne vyriešil. Ostatné skutkové a právne otázky už medzi stranami sporu neboli sporné. Po rozhodnutí dovolacieho súdu už teda mal súd prvej inštancie len jedinú povinnosť, a to odpočítať od hodnoty vyrovnacieho podielu túto sumu, teda hodnotu týchto prác. Táto hodnota bola nesporne určená rozsahom 4.652 eur. Žalovanému mala byť teda uložená povinnosť zaplatiť vyrovnací podiel len vo výške 1.834,09 eur s tým, že poukázal na rozsah pôvodne určenej sumy 6.486,09 eur - 4.652 eur. Zdôraznil, že po zrušení rozhodnutia neboli vykonané žiadne nové dôkazy, ktoré by oprávňovali súd dospieť k iným skutkovým zisteniam.

4. Pokiaľ ide o žalobkyňu, táto navrhla, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zmenil tak, aby žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobkyňi na vyrovanie sumu 7.211,27 eur. Podobne ako žalovaný, nemala výhrady voči určeniu, že z vecí patriacich do bezpodielového spoluvlastníctva manželov pripadá do výlučného vlastníctva žalobkyne suma 3.857,59 eur. Nestotožňuje sa s úvahami súdu v ďalšom a síce tak, že ak aj práca nemôže byť zahrnutá pod dar, nikto nespochybnil, že táto práca vykonaná bola. Z kalkulácií a rozboru znalca Ing. A. uvedený v znaleckom posudku č. XX/XXXX a v jeho doplnení č. X a X vyplýva, že hodnota prác na rekonštrukciu domu, ktorý je vlastníctvom žalovaného, v rokoch 1987 až 1994 bola stanovená vo výške 5.573 eur. Poukázala na výpoveď svedkyne E. T., jej matky, ktorá vypovedala, že prispela na predmetné práce na nadstavbe a rekonštrukcii finančným darom určeným výlučne žalobkyňi v sume 50.000,- Sk, čo predstavuje 1.659,69 eur. Stavebné práce na nehnuteľnosti boli vykonávané svojpomocne, za účasti odborných pracovníkov, najmä v profesiách murár, tesár, pokrývač, ale aj iné a za účasti pomocných pracovníkov. Toto potvrdili nielen svedkovia E. T., D. T., st. a D. T., ml., ale aj žalovaný. Títo pracovníci boli vyplácaní tzv. na ruku, čo bol aj tento prípad a práve na tieto účely bol použitý dar matky žalobkyne v sume 1.659,69 eur. Tento dar žalovaný nespochybnil a pri hodnote prác ich znalec aj ustálil. Žalobkyňa preto žiada, aby žalovaný bol zaviazaný dar vrátiť ako investície použité výlučne do jeho majetku a žalobkyňa má za to, že má nárok na vrátenie tejto sumy. Súd prvej inštancie sa však s predmetným darom nevyporiadal, rozhodnutie preto považuje žalobkyňa za nepreskúmateľné a dokazovanie v tejto časti súd opomenul. Poskytnutá pôžička zďaleka nepostačovala na pokrytie všetkých nákladov potrebných na rekonštrukciu domu, je teda zrejmé, že táto rekonštrukcia bola financovaná aj z iných prostriedkov ako bol aj spomínaný dar matky žalobkyne, prípadne iné príjmy a tieto sa postupne dostali až na sumu 400.000,- Sk, čo predstavuje 13.279 eur. Nestotožňuje sa ďalej s úvahami súdu, ktorý odpočítal polovicu splátok uhradených žalovaným po rozvoде manželstva z titulu poskytnutej pôžičky. Zdôrazňuje, že táto pôžička bola účelovo viazaná, celá bola použitá iba v prospech žalovaného, teda na zveľadenie jeho majetku. Počas manželstva však pôžičku uhradili obaja bývalí manželia, a teda spoločné finančné prostriedky boli vynaložené len na výlučný majetok jedného z manželov. Žalobkyňa preto požaduje, aby sa jej uhradilo, čo zo svojho vynaložila na výlučný majetok žalovaného. Ide v tomto smere o polovicu úhrady splátok na pôžičku za trvania manželstva. Na základe týchto dôvodov navrhla žalobkyňa podanému odvolaniu vyhovieť.

5. K odvolaniu žalobkyne sa vyjadril žalovaný podaním z 03.06.23022 a oznámil, že zotrváva na odvolacích dôvodoch, ktoré uviedol v podanom odvolaní.

6. Iné vyjadrenia vo veci podané neboli.

7. Odvolací súd preskúmal napadnutý rozsudok v zmysle zásad vyjadrených v § 379 a nasl. zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku, ďalej len CSP, spolu s konaním, ktoré jeho vydaniu predchádzalo, vec prejednal bez nariadenia pojednávania (§ 385 CSP) a dospel k záveru, že odvolania strán dôvodné nie sú.

8. V odvolacom konaní vyplýva z dispozičnej zásady, že odvolací súd prejedná vec v medziach, v ktorých sa odvolateľ domáha prieskumu. Určením rozsahu napadnutia rozhodnutia súdu prvej inštancie odvolateľ nielen vymedzuje to, ohľadne akých výrokov a rozhodnutia súdu prvej inštancie nastal suspenzívny účinok odvolania, ale súčasne stanoví medze, v ktorých je odvolací súd oprávnený a povinný rozhodnutie súdu prvej inštancie preskúmať.

9. K námietke nesprávne zisteného skutkového stavu odvolací súd poznamenáva, že dokazovanie je procesný postup, ktorý je založený na vykonávaní jednotlivých dôkazných prostriedkov súdom a ich následnom zhodnotení. Miera dokazovania teda spočíva v získavaní dôležitých poznatkov, na základe ktorých súd stanoví skutkový stav v prejednávanej veci a z ktorého potom vychádza a na ktorý následne aplikuje aj konkrétnu právnu normu, resp. právne normy, teda rozhoduje. Zistenie skutkového stavu, ktorý objektívne zodpovedá stavu veci je jednou z najdôležitejších činností v rámci sporového konania, pretože je základným predpokladom vôbec pre rozhodnutie súdu. Dôkazmi overený skutkový stav je významný však aj z hľadiska posúdenia správnosti tvrdení strán sporu a unesenia dôkazného bremena, ktoré je predpokladom ich úspešnosti, a to obzvlášť v sporovom konaní (primerane rozsudok NS SR sp. zn. 4Cdo/256/2012). Odvolací súd tiež zdôrazňuje aj to, že súd nemusí rozhodovať v súlade so skutkovým a právnym názorom strán sporu a procesný postoj strany sporu zásadne nemôže bez ďalšieho dokazovania implikovať povinnosť súdu akceptovať návrhy, procesné úkony a obsah opravných prostriedkov a rozhodovať podľa nich. Súdy sú povinné na všetky uvedené procesné úkony primeraným, zrozumiteľným a ústavne akceptovateľným spôsobom reagovať v súlade s platným procesným poriadkom, a to aj pri rešpektovaní druhu civilného procesu, v ktorom strana sporu uplatňuje svoj nárok alebo sa bráni jeho uplatneniu, prípadne štádia civilného procesu. Z obsahu spisu mal odvolací súd za preukázané, že táto odvolacia námietka naplnená nebola.

10. K námietke o nesprávnom právnom posúdení odvolací súd poznamenáva, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. O omyl ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery (pozri napr. rozhodnutie NS SR sp. zn. 7Cdo/7/2010).

11. Vo veci sa v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav a zo zistených skutočností súd prvej inštancie vyvodil aj správny právny záver. Keďže ani v priebehu odvolacieho konania sa na týchto skutkových a právnych zisteniach nič nezmenilo, odvolací súd si osvojil náležité a presvedčivé odôvodnenie rozhodnutia súdom prvej inštancie, na ktoré odkazuje a na zdôraznenie vecnej správnosti v súvislosti s odvolacími námietkami dopĺňa uvedené.

12. Je zrejmé, že strany sporu boli manželmi, ktorých manželstvo bolo právoplatne rozvedené rozsudkom Okresného súdu Poprad v konaní sp. zn. 10C 655/00 s účinnosťou ku dňu 07.06.2001.

13. Podľa § 143 Občianskeho zákonníka, v bezpodielovom spoluvlastníctve manželov je všetko, čo môže byť predmetom spoluvlastníctva a čo nadobudol niektorý z manželov za trvania manželstva s výnimkou vecí získaných dedičstvom alebo darom, ako aj vecí, ktoré podľa svojej povahy slúžia osobnej potrebe alebo výkonu povolania len jedného z manželov a vecí vydaných v rámci predpisov o reštitúciu majetku jednému z manželov, ktorý mal vydanú vec vo vlastníctve pred uzavretím manželstva alebo ktorému bola vec vydaná ako právnomu nástupcovi pôvodného vlastníka.

14. Podľa § 148 ods. 1 Občianskeho zákonníka, zánikom manželstva zanikne i bezpodielové spoluvlastníctvo manželov.

15. Podľa § 149 ods. 1 - 3 Občianskeho zákonníka, ak zanikne bezpodielové spoluvlastníctvo, vykoná sa vyporiadanie podľa zásad uvedených v § 150.

16. Ak dôjde k vyporiadaniu dohodou, sú manželia povinní vydať si na požiadanie písomné potvrdenia o tom, ako sa vyporiadali.

17. Ak sa vyporiadanie nevykoná dohodou, vykoná ho na návrh niektorého z manželov súd.

18. Podľa § 150 Občianskeho zákonníka, pri vyporiadaní sa vychádza z toho, že podiely oboch manželov sú rovnaké. Každý z manželov je oprávnený požadovať, aby sa mu uhradilo, čo zo svojho vynaložil na spoločný majetok a je povinný nahradiť, čo sa zo spoločného majetku vynaložilo na jeho ostatný majetok. Ďalej sa prihliadne predovšetkým na potreby maloletých detí, na to, ako sa každý z manželov staral o rodinu a na to, ako sa zaslúžil o nadobudnutie a udržanie spoločných vecí. Pri určení mieru pričinenia treba vziať tiež zreteľ na starostlivosť o deti a na obstarávanie spoločnej domácnosti.

19. Občiansky zákonník formou bezpodielového spoluvlastníctva upravuje spoločenstvo vlastníckych práv manželov k veciam, ktoré nadobudli počas trvania manželstva. Pre bezpodielové spoluvlastníctvo manželov je charakteristické, že manželia nemajú kvantitatívne určený podiel na vlastníckom práve k spoločnej veci a tým sa odlišuje od podielového spoluvlastníctva, v ktorom miera účasti spoločníkov na právach a povinnostiach z neho vyplývajúcich je vyjadrená číselnými podielmi. Bezpodielnosť účasti na výkone spoluvlastníckych práv a povinností je preto jedným z pojmových znakov tohto spoluvlastníctva medzi manželmi.

20. Predmetom bezpodielového spoluvlastníctva sú všetky hmotné (hnuteľné i nehnuteľné) veci, ktoré nadobudol niektorý z manželov alebo manželia spoločne, zákonom dovoleným spôsobom, za trvania manželstva s výnimkou vecí definovaných v už spomínanom ust. § 143 Občianskeho zákonníka. Občiansky zákonník totiž v tomto ustanovení z bezpodielového spoluvlastníctva vyníma veci, u ktorých je na mieste, aby so zreteľom na spôsob ich nadobudnutia alebo účel, tvorili oddelený (samostatný) majetok manželov.

21. Medzi stranami nebolo sporné, že vlastníkom nehnuteľnosti zapísanej na parcele KN č. XXX/X - zastavaná plocha vo výmere 691 m², kat. úz. J. T. a rodinného domu súpisné č. XX, LV č. XXXX je žalovaný. Už v predchádzajúcom štádiu konania bolo konštatované, že súčasťou stavby sú zásadne aj prístavby (nadstavby, vstavby), ako aj stavebné úpravy (prestavby). Nadstavba rodinného domu, ktorý tvorí výlučný majetok žalovaného, je súčasťou hlavnej veci (§ 120 ods. 1 Občianskeho zákonníka), preto sporná nadstavba nepatrí do bezpodielového spoluvlastníctva strán, aj keď bola realizovaná za trvania manželstva a zo spoločných prostriedkov manželov.

22. V rámci vyporiadania bezpodielového spoluvlastníctva manželov súd i bez návrhu prihliada na to, čo bolo zo spoločného majetku vynaložené na samostatný majetok niektorého z manželov. Na druhej strane manžel, ktorý vynaložil na spoločný majetok prostriedky, ktoré boli jeho výlučným vlastníctvom, je oprávnený požadovať, aby mu bola vrátená hodnota takto vynaložených prostriedkov. Tým, čo je povinný nahradiť jeden z manželov v prípade investícií do domu zo spoločného majetku, sú teda finančné prostriedky na tieto investície skutočne vynaložené. Zákonodarca v tejto súvislosti vychádza z toho, že manželia spoločne vynaložili finančné prostriedky na ostatný majetok jedného z nich a boli s týmto jeho použitím uzrozmene s vedomím toho, že ich tzv. vrátenie do bezpodielového spoluvlastníctva môže pripadať v úvahu len pri jeho vyporiadaní, avšak vo výške skutočne vynaloženej. Je teda zrejmé, že do bezpodielového spoluvlastníctva manželov, teda do masy BSM nemôže byť zahrnutá hodnota, či už technická alebo všeobecná, nadstavby a rekonštrukcie rodinného domu vo vlastníctve žalovaného.

23. Ako už odvolací súd opakovane zdôrazňoval, pre posúdenie výšky náhrady toho, čo sa zo spoločného majetku manželov vynaložilo na oddelený majetok jedného z nich, v danom prípade na majetok žalovaného, nie je rozhodujúce, o akú sumu sa jeho majetok investíciami zhodnotil, ale to, aká suma sa na tento účel skutočne vynaložila zo spoločných prostriedkov strán sporu. Túto skutočnosť vyhodnotil správnym spôsobom aj súd prvej inštancie a opodstatnene do aktív bezpodielového spoluvlastníctva bývalých manželov zahrnul aj takto vynaložené finančné prostriedky. Zo záverov Doplnku č. 2 k Znaleckému posudku č. XX/XX (č.l. 765) vyplýva, že celková hodnota materiálu použitého na rekonštrukciu nehnuteľnosti vo výlučnom vlastníctve žalovaného, predstavovala sumu 7.706 eur.

24. Najvyšší súd Slovenskej republiky v uznesení z 24.02.2021 č.k. 9Cdo 205/2020-928, ktoré rozhodnutie bolo vydané v prejednávanej veci, jednoznačne uviedol, že práca rodinných príslušníkov pre jedného z manželov nemôže byť darom, nenapĺňa náležitosti darovacej zmluvy podľa § 628 a nasl. Občianskeho zákonníka. Ide o tzv. spoločenskú, rodinnú úsluhu, ktorá nespôsobuje žiadne právne následky a nezakladá žiaden právny vzťah. Dovolací súd zdôraznil, že okrem hospodárskeho a spotrebného spoločenstva je manželstvo aj spoločenstvom, v ktorom si manželia navzájom pomáhajú

podľa § 18 Zákona o rodine, preto ani práca poskytnutá medzi nimi navzájom nemôže byť investíciou zo spoločného majetku do ostatného majetku jedného z manželov. Práca (ako investícia do nadstavby rodinného domu vo výlučnom majetku žalovaného) tak nemôže byť predmetom daru a teda ani výlučnými prostriedkami žalobkyne.

25. Na základe takto vyjadrených právnych záverov dovolacieho súdu, postupoval následne aj súd prvej inštancie pri rozhodovaní o veci v preskúvanom rozsudku. Z už spomínaného Doplnku č. X k Znaleckému posudku č. XX/XXXX vyhotoveného znalcom Ing. E. A., bolo zistené, že celková hodnota materiálu použitého pri rekonštrukčných prácach na nadstavbe domu, ako aj zariadenia a príslušenstva za roky 1987 až 1994 predstavuje sumu 7.706 eur. V tejto sume rozhodne nie je zahrnutá hodnota prác, ktorá hodnota bola určená znalcom samostatne sumou 5.573 eur. Túto finančnú čiastku súd prvej inštancie nezaradil do aktív BSM strán konania a preto odvolacia námietka žalovaného o potrebe odpočítania hodnoty vynaložených prác na rekonštrukciu nehnuteľnosti opodstatnená nie je. Súd prvej inštancie správnym spôsobom zohľadnil hodnotu stavebných materiálov použitých na rekonštrukčné práce a nadstavbu domu žalovaného, tak ako to určil znalec so zdôraznením, že pri oceňovaní vecí patriacich do vyporiadavaného BSM sa vychádza zo stavu vecí ku dňu zániku BSM a z ceny v čase, kedy dochádza k jeho vyporiadaniu. Do masy BSM strán sporu, pokiaľ ide o jeho aktíva, súd prvej inštancie správne priradil aj zostatok finančných prostriedkov na účte strán sporu ku dňu zániku BSM v sume 9,19 eur.

26. Žalobkyňa ďalej namietala, že prvoinštančný súd neopodstatnene pri vyporiadaní BSM nezohľadnil jej matkou poskytnutý finančný dar v rozsahu 1.659,69 eur. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na ust. § 191 CSP, podľa ktorého dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo počas konania najavo. Vierohodnosť každého vykonaného dôkazu môže byť spochybnená, ak zákon neustanovuje inak.

27. Hodnotením dôkazu je činnosť súdu, pri ktorej vykonané procesné dôkazy hodnotí z hľadiska ich pravdivosti a dôležitosti pre rozhodnutie. Súd pri hodnotení dôkazov v zásade nie je obmedzovaný právnymi predpismi v tom, ako má z hľadiska pravdivosti ten-ktorý dôkaz hodnotiť. Uplatňuje sa tu zásada voľného hodnotenia dôkazov. Každý vykonaný dôkaz môže byť prostriedkami procesného útoku a prostriedkami procesnej obrany spochybnený tým, že sa pripúšťa dôkaz opaku dokazovanej skutočnosti. Inak povedané, žiaden dôkaz nedisponuje predpísanou legálnou silou, ktorá by nepripúšťala dôkaz svojho opaku.

28. Cieľom dôkaznej povinnosti, ako to správne akcentoval aj prvoinštančný súd, je unesenie dôkazného bremena v rozsahu, v ktorom dôkazné bremeno spočíva na strane sporu bez ohľadu na jej procesné postavenie. Nesplnenie dôkaznej povinnosti prináša so sebou také rozhodnutie súdu, ktoré vychádza zo skutkového základu zisteného z dôkazov navrhnutých stranou sporu v opačnom procesnom postavení, než je strana sporu, ktorá nesplnila alebo nedostatočne splnila svoju dôkaznú povinnosť.

29. Pokiaľ žalobkyňa poukazuje na darovanie týchto finančných prostriedkov zo strany jej matky, je potrebné uviesť, že výpoveď svedkyne E. v tejto časti (ako to vyplynulo z obsahu zápisnice o pojednávaní dňa 26.04.2010) je vyjadrená v rovine všeobecnej, bez uvedenia konkrétnych okolností, v akom čase a v akom rozsahu mali byť tieto finančné prostriedky žalobkyňi titulom daru postupne poskytované. Nie je tiež zrejmé, či tieto finančné prostriedky mali rodičia žalobkyne uložené v peňažnom ústave a ich prípadný výber v prospech žalobkyne preukázaný nebol. Vykonané dokazovanie tak bez ďalšieho nepotvrdilo namietaný záver v zmysle tom, že by k darovaniu finančných prostriedkov žalobkyňi v tejto konkrétnej výške aj skutočne došlo.

30. Súd prvej inštancie napokon správnym spôsobom zistil rozsah a správne vyporiadal spoločné záväzky strán sporu. Peniaze získané zo zmluvy o pôžičke uzavretej oboma manželmi predstavujú majetok, ktorý treba zahrnúť do bezpodielového spoluvlastníctva manželov. Ak takýto záväzok existuje ku dňu zániku bezpodielového spoluvlastníctva manželov a aj v čase jeho vyporiadania, obvykle je potrebné ho prikázať na úhradu jednému z manželov, či za určitých okolností aj obom manželom. Ak však spoločný záväzok existoval ku dňu zániku bezpodielového spoluvlastníctva manželov, ale bol splatený do jeho vyporiadania, manžel, ktorý sa po zániku bezpodielového spoluvlastníctva podieľal na úhrade spoločného dlhu zo svojich výlučných prostriedkov, má právo na ich náhradu. Táto skutočnosť sa následne premietne do výroku súdu o povinnosti jedného z manželov vyplatiť druhému manželovi určitú

finančnú sumu na vyrovnanie ich podielov. Možno tak uzavrieť, že pri nevyrovnaných spoločných dlhoch manželov, ktoré existujú v čase vyporiadania bezpodielového spoluvlastníctva manželov, je potrebné, aby sa s týmito súd vyporiadal a zohľadnil to, čo ten-ktorý z manželov na úhradu spoločného dlhu zaplatil a v tejto súvislosti sa rozhoduje aj o doposiaľ nezaplatenom príslušenstve vyporiadavanej sumy (do pozornosti rozsudok NS ČR sp. zn. 22Cdo 14/2006). Súd prvej inštancie tak v zmysle uvedeného opodstatnene vyporiadal zostatok pôžičky poskytnutej bývalým manželom, ktorý žalovaný uhradil po rozvode manželstva, ide o totožný postup vyporiadania daného záväzku, ako to realizoval súd prvej inštancie v predchádzajúcom rozhodnutí (č.l. 810) a spôsob tohto vyporiadania žalobkyňou namietaný nebol.

31. So zreteľom na všetky uvádzané dôvody je potrebné konštatovať, že súd prvej inštancie správnym spôsobom ustálil rozsah vyrovnacieho podielu, ktorý je žalovaný z titulu zaniknutého BSM povinný vyplatiť žalobkyni a odvolací súd konštatuje, že správnym výrokom rozhodnutiu o veci samej zodpovedajú aj výroky o trovách konania strán sporu a o ich povinnosti nahradiť vzniknuté trovy štátu. Súd prvej inštancie dostatočne vysvetlil dôvody, pre ktoré vo veci rozhodol spôsobom uvedeným v preskúmanom rozhodnutí a odôvodnenie rozhodnutia zodpovedá kritériám určeným v § 220 ods. 2 CSP. Nemožno konštatovať, že by rozhodovacím procesom súdu prvej inštancie došlo k odňatiu možnosti strán konania konať pred súdom a k porušeniu ich práv na spravodlivý súdny proces. Za odňatie možnosti konať pred súdom a za porušenie práva na spravodlivý súdny proces nemožno považovať to, ak súd prvej inštancie neodôvodní rozhodnutie podľa predstáv odvolateľov.

32. So zreteľom na uvedené skutočnosti odvolací súd napadnutý rozsudok potvrdil ako vecne správny postupom podľa § 387 ods. 1, 2 CSP.

33. O trovách tohto odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 2 CSP. So zreteľom na výsledok odvolacieho konania v závislosti od odvolaní, ktoré podali proti rozsudku súdu prvej inštancie obe strany konania, platí, že ani jedna zo strán sporu nebola v danom štádiu konania úspešná, a preto im náhrada trov priznaná nebola.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 odsek 1 CSP).

Dovolateľ má právo zvoliť si advokáta a možnosť obrátiť sa na Centrum právnej pomoci (§ 160 ods. 2 CSP).

Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva (§ 125 ods. 2 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods. 2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).